USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **TorStav s. r. o.**, se sídlem Doubrava 919, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2014, č. j. MSK 98830/2014, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 6. 2018, č. j. 22 A 160/2014 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 4. 7. 2014, sp. zn. S-SMO/243767/14/DSČ/Sad, shledal žalobkyni odpovědnou za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, kterého se měla jako provozovatelka motorového vozidla tov. zn. Volkswagen, reg. zn. X, dopustit porušením § 10 odst. 3 téhož zákona.

[2] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl.

[4] Proti tomuto rozsudku žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 16. 7. 2018 blanketní kasační stížnost, v níž pouze uvedla, že se domáhá jeho zrušení a že kasační stížnost doplní na výzvu soudu ve lhůtě jím stanovené.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 31. 7. 2018, č. j. 4 As 236/2018 - 10, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu, a poučil stěžovatelku, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, kasační soud ji podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítne.

[6] Uvedené usnesení bylo podle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatelky do datové schránky dne 3. 8. 2018. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 4. 8. 2018 a uplynula dne 3. 9. 2018 (pondělí). Zástupce stěžovatelky však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *„[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“*. Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“*.

[8] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *„[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“*.

[9] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatelka neuvedla nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozhodnutí a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnila. Takto formulovanou kasační stížnost považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[10] Za této procesní situace nemohl Nejvyšší správní soud postupovat jinak, než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

[12] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), *„[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek"*. Podle odst. 5 téhož ustanovení *„[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé"*.

[13] Zástupce stěžovatelky uhradil soudní poplatek převodem z účtu ke dni 23. 7. 2018. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelkou, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[14] Nejvyšší správní soud tedy rozhodl tak, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Ten jí bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu